

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Piktnaudžiavimas malone. 1 dalis

John Fenn, 2013 m. birželio mėn. 29 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

Šiomis dienomis daugiausia elektroninių laiškų, ypatingai iš mūsų namų surinkimų tinklo, gaunu apie ekstremalius mokymus „malonės“ tema, kuriuose randami tokie perdėtos malonės suvokimo teiginiai:

1. Evangelijos paseno, jos yra Senasis Testamentas, taigi jos yra nebepritaikomos (jos yra „įstatymas“);
2. 1 Jono laiškas nėra skirtas mums šiandien, būtent 1 Jono 1:9 – man nereikia išpažinti nuodėmių.
3. Susiję su #2; Dėl Jėzaus/kryžiaus nuodėmė daugiau neegzistuoja, egzistuoja tik malonė;
4. Todėl man nereikia niekam atsiskaityti už savo elgesį, nereikia atsiprašyti ir išpažinti/pripažinti nuodėmės/ klaidingo elgesio; nes daugiau nebėra tokio dalyko kaip nuodėmė; Jėšua (Jėzus) ją pašalino iš mūsų gyvenimo;
5. Pragarą arba nėra, arba jis blogai suprantamas, visi žmonės, kurie tik kada gyveno žemėje vieną dieną dėl malonės pateks į dangų.

„Visi skundžiasi dėl blogo oro, tik niekas nieko dėl to nedaro“ Charles Dudley Warner

Aš girdėjau, kad įprastinė situacija yra tokia: žmonės diskutuoja ir diskutuoja apie šituos dalykus ir be rezultato, tik lieka sužeisti jausmai, susierzinimas ir dažnai nutraukti santykiai.

Bet Jėšua nesiginčydavo su fariziejais ir sadukiejais „be galo ir be krašto“, o mokydavo tai, ką sako Žodis ir palikdavo juos apsispręsti. Taigi, štai kas pasakyta apie malonę ir jūs nuspręskite ar tai jums tinka.

Malonė ir tiesa

Keliaudami per Naująjį Testamentą, Pauliaus raštuose pastebime, kad jis cituoja Evangelijas; Pvz.: Jn 1:14 „Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų, pilnas malonės ir tiesos“. Taip pat 17 eil. „Įstatymas buvo duotas per Mozę, o malonė ir tiesa atėjo per Jėzų Kristų“.

Malonė yra Dievo palankumas, kurį mes gavome. Joje yra ir tai, kas buvo padaryta dėl mūsų ant kryžiaus. Tiesa yra „gyvybiškai svarbi“, arba gyvas malonės pademonstravimas mūsų gyvenime. Todėl Jėšua buvo pilnas malonės ir tiesos.

Pamąstykite taip: jūs galite turėti malonę skirtą kažkam, bet kol jūs neparodysite jos veiksmu, jie tik turės idėją apie tą malonę, nes jūs tai jiems pasakėte. Bet jie nežinos, ar jūs sakote tiesą ar ne.

Bet kai jūs pasielskite pagal tą malonę, jūs atskleisite tiesą apie ją. Tada žmogus galės gyventi toje malonėje ir tiesoje bendraudamas su jumis, nes pažįsta jūsų širdį. Taigi malonė ir tiesa yra Mesijo Jėšua įsikūnijimas ir būdas, kaip mes galime pažinti Jį ir Tėvą. Jis atnešė malonę, kurią Tėvas turėjo mums savo širdyje ir įgyvendino jos tiesą; pademonstravo žmonėms, nueidamas visą kelią net iki kryžiaus mirties, kad ją įrodytų.

Mes matome tą patį malonės pavyzdį (nematomos Dievo širdyje), susietos su tiesa (malonės apreiškimu ir pritaikymu mūsų gyvenime) visame Naujajame Testamente. Arba kitais žodžiais, tiesa yra įterpta ir neatskirama malonės dalis, nes turėti Dievo palankumą taip pat reiškia turėti sugebėjimą gyventi tame palankume.

Jei žmogus nemato nieko kito, o tik tai, kad malonė yra nepamatuojamas palankumas, jis praranda balansą galvodamas, kad reikia pasinaudoti tiesa, ir gyvenimas tampa labai sutelktas į save bei savanaudiškas. Malonė yra įstatymo darbas įvykdytas ant kryžiaus, ir tai leidžia prisikėlimo jėgai pasireikšti kasdieniniame gyvenime.

Malonė moko

„Nes gelbstinti Dievo malonė, kuri gali gali išgelbėti kiekvieną žmogų, tapo žinoma ir moko mus, kad, atsisakę bedievytės ir pasaulio geidulių, atsakingai, garbingai ir dievobaimingai gyventume šiame amžiuje, laukdami palaimintosios vilties ir mūsų didžiojo Dievo bei Gelbėtojo Jėzaus Kristaus šlovės pasirodymo“ (Titui 2:11)

Malonė ir tiesa eina kartu: Malonė, kuri gali išgelbėti kiekvieną žmogų yra palankumas, mokymas – tai tiesa ir tai gyvybiškai svarbi malonės dalis mūsų gyvenime. Malonė ir tiesa dar kartą susitiko, šį kartą

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami išpūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

mokydama mus gyventi dievobaimingą gyvenimą. Malonė moko, tai reiškia, kad žmogus malonėje sugeba mokytis.

Tie, kurie prarado subalansuotą požiūrį į malonę atsisako būti mokomi, negali priimti kieno nors kito minčių neįsąsmonės grėsmės sau. Malonė moko mus gyventi dievobaimingą gyvenimą. Taigi, jeigu jūs manote, kad malonė - tai leidimas elgtis amoraliai, tai visai nėra malonė ir jūs esate apgauti.

Malonė visada sujungta su tikslu

„Jis išgelbėjo mus bei pašaukė mus šventam gyvenimui, ne pagal mūsų darbus, bet savo paties tikslu bei malone, kuri buvo suteikta mums Kristuje Jėzuje prieš amžinuosius laikus“ (2 Timotiejui 1:9)

Atkreipkite dėmesį į malonę: „Jis išgelbėjo mus...“

Atkreipkite dėmesį į tiesą: „...ir pašaukė mus šventam gyvenimui“.

Štai eilutės pabaiga: „Ne pagal mūsų darbus, bet savo paties tikslu bei malone, kuri buvo suteikta mums Kristuje Jėzuje prieš amžinuosius laikus“. Tikslas yra gyventi tiesoje, o malonė yra Jo širdyje.

Dievo tikslas visada yra Dievo malonės dalis. Kai Nojus gavo malonę, laivo statyba buvo tikslas ir tiesa – įgyvendinanti tą malonę. Mozė gavo malonę, tiesa ir tikslas buvo vesti Izraelį.

Širdis sustiprinama malone

„Nesiduokite suklaudinami įvairių ir svetimų mokslų, nes gera, kai širdis sustiprinama malone, o ne valgiais, kurie nedavė naudos tiems, kurie jų laikėsi“ (Hebrajams 13:9)

Iš naujo atgimusi žmogaus širdis, jo dvasia, yra sustiprinama malone. Šita eilutė reiškia, kad širdis nėra sustiprinama darbais, ceremonija, ritualu. Malonė sustiprina širdį, tiesa tokia, kad malonė nėra atrandama rituale ir ceremonijoje.

Sudėjus šituos elementus kartu: Malonė ir tiesa, mokymas, tikslas, sustiprina širdis

Malonė yra leisti jūsų vaikui siekti vairuotojo teisių. Malonėje yra įterpta tiesa – jiems reikia mokytis kaip elgtis su automobiliu, jiems reikia suvokti mašinos vairavimo tikslą, jiems reikia įsitvirtinti gyvenimo patyrimo sėdint už automobilio vairo. Visus šituos malonės elementus jūs turite, kai jūs gaunate leidimą siekti teisių.

Užkulisiuose, dangaus srityse „amžinaisiais laikais“, Dievas Tėvas ir Kristus turėjo malonę savo širdyje kuriamai žmonijai. Bet malonė turi būti daugiau nei vien tik tai mums skirtas apreiškimas, ji yra įgalinimas gyventi naudojantis išgelbėjimo privalumais, kuriuos teikia ta malonė. Malonė ir tiesa.

Išimk vieną elementą ir tu turėsi...

Meilė negali būti padalinta į daug elementų, nes jei išimsime nors vieną meilės elementą, tai sugriaus pačią žodžio reikšmę. Išimti kantrybę, užmiršimą to, kas bloga, ištikimybę, palankumą, pasišventimą, patikimumą, garbingumą, pagarbą, atvirumą, ar bet kurį meilės elementą, reiškia prarasti reikšmę ir pilną meilės jėgą.

Jei mes išimame vieną elementą ir susitelkiame į jį atskirai nuo kitų, mes atsiduriame pavojuje prarasti balansą ir suniokoti meilės visumą. Pavyzdžiui, jei „atvirumas“ yra išimamas iš meilės, būtent atvirumas, kuris turi būti tarp vyro ir žmonos ir tik vienas sutuoktinis teliaka atviras kito atžvilgiu. Kuomet jie su draugais, bendradarbiais ar kitos lyties atstovais atvirai dalinasi dalykais skirtais jų sutuoktiniui, jie pažeidžia meilę savo santuokoje. Daugelis romanų ir širdies sužeidimų įvyko dėl to, kad vienas iš sutuoktinių išėmė vieną meilės elementą, paneigė kitus ir pasidalino tuo elementu dar su kažkuo kitu.

Jeigu jie išskiria iš meilės pasišventimą ir susitelkia į tai, jie rizikuoja tapti savo pasišventimo vergais, nesugebančiais nieko kito daryti kaip tik atiduoti save 100% tam savo pasišventimo objektui. Toks sprendimas baigsis geriausiu atveju išsekimu, jei ne suniokojimu ir sužlugdymu savo gerbūvio, netgi jei tai pasišventimas savo sutuoktiniui, ir taip pat darbui, vaikams, ar hobiui ar asmeninei nuodėmei.

Tai tinka ir kalbant apie malonę

Panašiai malonė negali būti padalinta į daugybę elementų nesunaikinant pačios žodžio reikšmės. Susitelkti į neribotą palankumą ir neigiant tiesą būti mokomam gyventi dievotą gyvenimą, gyventi su tikslu ir pasilikti laisvu nuo religinių ritualų ir ceremonijų, tai reiškia atverti save idėjai, kad yra tiek daug gailėstingumo, jog nuodėmė nebegzistuoja, ir nereikia pripažinti nuodėmės ar klaidos, ir kitų paklydimų.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Ši serija yra apie daugialypį malonės supratimą, kad mes būtume subalansuoti savo supratime, šventi savo gyvenime, ir keliautume keliu panašėdami į Jį.

Aš pabaigiu citatuodamas mintį, kuri buvo parašyta maždaug prieš 150 metų, kad jūs suprastumėte, jog šis „malonės“ judėjimas visai nėra naujas – jis netgi egzistavo Pauliaus laikais, bet apie tai kitą savaitę.

„Žmonės kalba apie neužpelnytą malonę neturėdami nei menkiausio suvokimo apie tai iš asmeninio patyrimo; užuot gyvenus su malonės elementais, jie neturi nieko kito tik protinį pažinimą, arba netikrą jos suvokimą savo širdyje; visiškai atsiskyrimas nuo pasaulio, kūno ir velnio dar neįvyko; sąžinė miega mirties miegu, ir Kristus siūlomas kaip pakaitalas, kuris nusidėjėlio manymu kompensuoja jo paties nuopelnų deficitą (trūkumą).

Taigi, piktnaudžiauti šita doktrina labai lengva. Kai galva ir širdis yra pripildyta klaidingų prielaidų, nenuostabu, kad jos veda į didelį suklydimą, ir netgi blogas išvadas. Nenuostabu, kad toks žmogus, kuris kalba apie malonę nesusipažinęs su ja širdies patyrimu, su atgailos ašaromis, turėtų pritaikyti Atpirkėjo gerumą sau, tokiu būdu, kad paliktų savo gyvenimą ir širdį nepakeistus“.

F.W. Krummacher (1796 – 1868)

Daugiau, kitą savaitę, būkite palaiminti!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Piktnaudžiavimas malone. 2 dalis

John Fenn, 2013 m. liepos 6 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveikinu visus,

Praeitą savaitę aš dalinausi apie tai, kaip Jėšua atėjo su malone ir tiesa; malone, kuri yra Dievo širdies savybė – įsikūnijusi Jėzaus Kristaus asmenyje. Malonė ir tiesa plaukia per mus, nes mes esame Jame ir Jis yra mumyse.

Aš kalbėjau apie malonės savybes, ir tai, kad malonė moko; malonė turi tikslą, ir malonė sutvirtina širdį.

Atsakomybė ir malonė

Atskaitomybės stoka yra bendra idėja, kuri tinka daugeliui perdėtos malonės mokymo šalininkų. Pvz.: galutinis išteisinimas – visi žmonės galiausiai pakliūs į dangų, arba – tikinčiam neegzistuoja nuodėmė, todėl gali daryti, ką nori ir kada nori, arba ignoruoti kažkurias Biblijos dalis, kurias laisvai pasirenki, ir pasirinkti tas, kurios atitinka tavo tikėjimo sistemą, kaip 1 Jono laiškas arba Evangelijos - per visus tuos mokymus eina viena ir ta pati gija – trūkumas atskaitomybės.

O kai kurie eina kita kryptimi, nieko kito nemato tik malonę kaip „įstatymą“ ir todėl nėra po niekieno valdžia, nes visi ir viskas, kas panašu į legalizmą, jiems yra taisytina, ir tai reikia nutildyti, arba bėgti nuo to kiek kojos neša.

Bet jūs negalite patirti malonės be atskaitomybės. Taip kaip tiesa, mokymas, tikslas ir sugebėjimas įtvirtinti širdį yra paslėpta malonėje ir yra jos dalis, taip pat ir atskaitomybė. Natūraliai tai lengvai suprantama, taigi leiskite man pateikti kelis pavyzdžius.

Draugauti stabiliai?

Buvo 1974 metų vasara, man tada sukako 16 ir tada mes pradėjome susitikinėti su Barbara. Prasidėjo mokslo metai. Ji mokėsi didelėje miesto mokykloje – virš 900 vaikų jos amžiaus klasėse, o mano kaimo mokykloje – maždaug 200 mano amžiaus mokinių, bet aš norėjau draugauti „stabiliai“, kad berniukai jos mokykloje suprastų, jog jems „nėra šansų“. Mažų mažiausiai tai buvo mano motyvuose, bet didžiausias motyvas buvo ginti santykius.

Aš buvau susinervinęs kaip vabalas kieme, kuriame pilna viščiukų, kai mes susėdome į mano automobilį ir aš bandžiau teisingai sureginti 6 trumpus žodelius: „Ar tu draugausi su manimi stabiliai?“ Kažkaip „ar“ ir „manimi“ ir „stabiliai“ patys iššokdavo iš burnos, o Barbara, kuri žinojo, ką aš bandau pasakyti, buvo susitelkusi į mano naują klasės žiedą, ir paimdama jį iš mano rankų, pasakė: „Tu nori stabiliai draugauti su manimi, Džonai, ar tai tu norėjai pasakyti?“ Kai ji baigė sakinį, mano klasės žiedas jau buvo ant jos rankos – aš pagalvojau, kad tai reiškė – taip! Ji visada buvo tiesiakalbė...

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami išpūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Stabiliai draugauti buvo malonė. Mes abu jautėme, kad sutikome kažką ypatingą, ir galbūt tai buvo „tai“. Mes pakankamai patikome vienas kitam, kad laikytume vienas kitą ypatingu. Ji apsvyniojo apie pirštą melsvą angorinį siūlą, kad žiedas jai tiktų ir tai buvo ženklas mokiniams jos vidurinėje mokykloje - „šalin rankas“, ji priklauso kažkam kitam. Kartais ji nešiojo jį kaip pakabuką, bet tai buvo malonės ženklas – ir atskaitomybė.

Tos malonės ribose mes abu buvome aktyvūs savo mokyklose. Mes bendravome su daygybe mokinių mergaičių ir berniukų. Malonėje yra daug laisvės. Bet ji turi apribojimus, nes nėra malonės pavyzdžių be atskaitomybės nei Biblijoje, nei gyvenime.

JEI ji arba aš būtume neištikimi malonei, kurią mes davėme vienas kitam savo širdyje, būtų iškilusi didžiulė „scena“ ir didžiulis mūšis, nes malonė turi atskaitomybę savyje. Jei vienas iš mūsų kada nors būtų neištikimas mūsų pasiryžimui draugauti stabiliai – tai būtų sužeidę! Malonė reikalauja gyventi atsakingai.

Senelio Volkswagen'as

Mano senelis turėjo 1967 Volkswagen Beetle, arba „vabalą“, ir nors tai skamba taip, lyg tai buvo senas automobilis, 1974/75 tam automobiliui buvo tik 7 metai. Mano taupusis senelis buvo gydytojas ir gyveno už 3 bloką nuo ligoninės bei pora mylių nuo savo raštinės. Taigi VW nebuvo daug pravažiavęs. Kai jis išėjo į pensiją ir tapo silpnesnės sveikatos, kai jau nebegalėjo vairuoti, tą VW paveldėjo mano mama, bet aš jį vairuodavau kiekvieną pasitaikiusią progą, kurią tik turėjau. Tai buvo malonumas. Mama davė man leidimą vairuoti senelio automobilį, tai buvo malonė, ir aš turėjau daug laisvės tame.

Bet malonėje yra tiesa, tiesa įgyvendina malonės atsakomybę. 74/75 ir 75/76 žiemą mums su Barbara atsirado galimybė paimti tą automobilį ir važinėti po apsnigtą ir apledėjusią mano mokyklos automobilių stovėjimo aikštelę. Aš paleidau automobilį važiuoti maždaug 50 km/h, kai mes pasiekėme ledą, nuo tada jau reikėjo tik pirmo posūkio, spustelėti stabdžius, ar padidinti greitį, kad čiuožtum kaip Olimpiinių žaidynių čiuožėjas.

Aš įgavau daug patyrimo ir važiavimo įgūdžių vairuojant ant ledo ir sniego, kai supratau kaip tas automobilis elgiasi, bet štai kaip viskas baigėsi: kai aš slidinėjau kelio pakraštyje maždaug 50 km/h greičiu, aš paslydau ant ledo. Padangos atsitrenkė į šaligatvį ir senelio automobilis pakilo bei atsistojo ant 2 ratų ir tai man atrodė kaip amžinybė.

Barbara sušuko, man prieš akis blykstelėjo mano praėjęs gyvenimas,- buvau jaunas, todėl filmas nebuvo ilgas, bet vis tiek aš prisimenu, kad tuo momentu mažčiau, jog nepavyks pasiteisinti mamai ir seneliui, kodėl mano senelio VW subyrėjo kaip pjaustomas kietai virtas kiaušinis. Aš mažčiau apie Barbarą ir kaip jos galva gali atsitrenkti į mašinos kraštą ir kad ji gali susižeisti, bet staiga mes kietai nusileidome ant visų keturių padangų ir sustojome.

Aš pasiekiau malonės ribas, nes užmiršau faktą, kad vairuoti senelio automobilį taip pat yra ir atsakomybė prieš mamą ir senelį. Buvau pakankamai jaunas, ir mažčiau tik apie malonės laisvę.

Malonė natūraliai ateina iš Tėvo

Lygiai taip, kaip suprantame anksčiau pateiktus malonės pavyzdžius, mes taip pat galime suprasti ir atsekti dvasines malonės šaknis. Esame kaip tėvų mylimi vaikai, nes ta meilė labai seniai kilo iš Tėvo meilės savo Sūnui ir dvasiniams vaikams; taigi taip yra ir su malone – ji natūraliai kyla iš nematomos Tėvo srities.

Kai jums siūlo darbą, tai yra malonė. Bet malonė turi lūkesčius ir atsakomybę – tau jau geriau padaryti darbą, nes malonė dirbti tau bus apribota. Tu perki namą ar automobilį išsimokėtinai, ir tai yra malonė. Bet jei tau nepasiseka sumokėti mokesčių, malonė apribojama ir tu atsakingas už visą sumą.

Ką Jėšua turėjo omeny sakydamas, kad Jis išpildo įstatymą

Kai Mato 5:17 Jėšua pasakė, kad Jis atėjo ne panaikinti įstatymo ir parnašų, bet įvykdyti jų, Jis tai išreiškė žmonėms suprantama kalba.

Pirkti automobilį ar namą išsimokėtinai tai būti po įstatymu. Įstatymo ribose yra didi malonė – jūs galite vairuoti automobilį arba gyventi tame name ir vadinti jį savo namu, kol jūs mokate įsipareigotas sumas. Kita įstatymo pusė pasirodo, kai asmeniui nepavyksta sumokėti mokesčių.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Mano palyginime mokesčiai už automobilį ar namą yra kaip Senojo Testamento paaukojimai ir kiti reikalavimai, kad santykiai su Dievu pasiliktų geri – ar su automobilių kompanija ar nuomos kompanija, kaip nuomojant namą, ar turint draudimo sutartį, pagal kurią bus gražinti įmokėti pinigai ir t.t.

Bet kai tu išsimoki už automobilį ir namą, kas gi nutinka kontraktui? Kas nutinka nuomos sutarčiai ir sutarties dokumentams, kuriuos saugojai visus tuos metus? Tu tampi savininku. Jie dabar tavo. Tu nenumetėi tų sutarčių apsimesdamas, kad jos neegzistuoja. Tu jas išpildei – tu tapai nuosavybės dokumentų savininku.

O kas dabar?

Į šį klausimą kai kurie perdėtos malonės šalininkai atsakytų taip, kad aš tapau teisingas įsigydamas nuosavybės dokumentus, nuomos sutartį, aš esu daugiau nevaržomas šitų sutarčių ir tai yra teisinga. Ir tai yra naudojama išteisinti dėl (įrašyk savo teiginius), nėra pragaro, nėra 1 Jono 1:9, niekam nėra atskaitomybės, nėra poreikio išpažinti/ pripažinti nuodėmę, ir t.t.

Bet realybė yra tokia, kad dabar, kai esi automobilio ir namo savininkas, tu gali daryti ką nori su jais – sudaužyti automobilį, sudeginti namą iki pamatų, ką tik nori. Tu GALI tai daryti. Bet didesnė tiesa, kad dabar, kaip nuosavybės dokumentų savininkas tu turi atsakomybę būti geras automobilio ir namo prižiūrėtojas, nes už juos buvo sumokėta didelė kaina su daugybe sertifikatų.

Tikrai tu GALI sudeginti namą iki pamatų, ir tu gali tyčia sudaužyti automobilį, bet tai nevertinimas sumokėtos kainos, faktiškai tu dabar turi kažką vertingo, dėl ko verta gyventi ir rūpintis, ir atsakingas žmogus dar labiau ims rūpintis savo namu ir automobiliu, kai jie tapo jo nuosavybe.

Romiečiams 6

Romiečiams 6:1-2 Paulius tai pasako kitais žodžiais: „Ką gi sakysime? Gal mums pasilikti nuodėmėje, kad gausėt malonę? Jokių būdu! Mirę nuodėmei, kaipgi gyvensime joje?“

Klausimas toks – ar gali malonė būti paversta leidimu nuodėmiauti, kaip sakoma Judo laiško 4 eilutėje, kad kai kurie tai daro, ar malonė gali būti panaudota įžengti į tikėjimą ir atsiskirti nuo nuodėmės ir kaip matėme praeitą savaitę, tai ji ir daro mokydama mus vengti nedorumo ir moko mus to, ką mes turime Kristuje, įtvirtindama mus, ji atskleidžia Tėvo tikslą.

Modernus gnosticizmas

Tomis dienomis, kai buvo parašytas Naujasis Testamentas, kaip ir mūsų dienomis, klestėjo perdėtos malonės mokymas. Faktiškai 1 Jono ir Jokūbo laiškei ir daug iš to, ką parašė Paulius buvo parašyta konfrontuojant perdėtą malonę, ir dabar daugelis norėtų ištrinti tuos skyrius iš Naujojo Testamento puslapių.

Perdėtos malonės mokymas yra tai, ką mes vadiname gnosticizmu. Tas žodis atėjo iš graikų kalbos - „gnosis“ kas reiškia „žinoti“. Bet „žinoti“ nesako, kad tai tiksliai pakanka. Angliškai mes galime sakyti, kad mes žinome kažką be asmeninio patyrimo taip, kaip aš „žinau, kad Nigerija yra Afrikoje“ net nepabuvojęs tenai.

Gnosis yra paremtas asmeninėmis žiniomis - „Aš žinau, kad Nigerija yra Afrikoje ir aš ten buvau“. Tai reiškia gnosticizmas remiasi asmeninėmis mistinėmis žiniomis teigiančiomis, kad jie žino geriau nei tu, turi aukštesnės žinias. Pirmo amžiaus gnostikai tikėjo, kad kūnas iš esmės yra blogas ir grįš į žemę, ir kol Kristus gyvena jūsų dvasioje, jūs galite daryti, ką norite su savo kūnu, nes jis grįš į dulkes.

Tai yra šakninė dvasia, kuri stovi už modernaus perdėtos malonės mokymo – Kristus gyvena jumyse, taigi niekas daugiau neturi reikšmės, tai gyvenk kaip patinka ir bus gerai.

Taigi ačiū!

Aš myliu istoriją, ir aš džiaugiuos gyvais istorijos muziejais. Taigi, kai aš išgirštu, kad kažkas šiandien pagautas perdėtos malonės mokymo, tai panašu į žiūrėjimą laike atgal, kai matai tą pačią klaidą, prieš kurią mokė ir rašė Paulius, Jokūbas ir Jonas – taip, lyg asmuo būtų gyvas muziejus, noriai pavedęs save senovinėms dvasioms užsimaskavusioms ir apsimitančioms Šventąja Dvasia. Ir aš stebiuosiu, sielvartauju ir mokausi.

Man labai gaila tų, kurie naudoja malonę kaip priemonę pasiteisinti, kodėl jie neauga Kristuje. Jie netenka tiek daug gyvenimo Kristuje. Bet aš galvoju, kad viena iš priežasčių kodėl žmonės ieško pateisinimų

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

savo nuodėmei, yra ta, kad tradicinė bažnyčia davė jiems „bažnyčios“ patyrimą, bet ne Dievo patyrimą, nes pažinti Jį tai reiškia palikti viską ir būti tokiu kaip Jis.

Jeigu mes galime suprasti...

Taigi, jeigu mes galime suprasti, kad malonė natūraliai savyje turi atskaitomybę, tuomet malonė yra santykiai, malonė yra turėti darbą, malonė – vairuoti automobilį, ar turėti namus – ir egzistuoja kita pusė santykiuose, darbo vietoje, ir kai turi namą, ar automobilį – tai atskaitomybė. Taigi, kodėl žmonės praranda sveiką nuovoką, kai priima tą dvasinį mokymą?

Malonė įgalina... Tiesos Dvasia gyvena mumyse. Kai tu nusidedi ir jauti sielvartą, atsiprašyk už tai, neapsimesk, kad nuodėmė neįvyko ar neegzistuoja iš viso. Ir tai veda mane į kitos savaitės temą... kai krikščionys miršta su neatgailauta nuodėme. Iki tada! Laiminu visus,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com